

Jezus is met ons op de weg

En het gebeurde ... dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep. (...)

En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?

- Lukas 24:15, 32

We zijn allemaal op weg naar iets. De meesten van ons hebben geen idee waar het precies heen gaat. Voor de helderheid: ik ook niet. Je kunt koers zetten in een bepaalde richting, en er kan zomaar iets tussenkomen waardoor je je koers moet wijzigen. Het belangrijkste is dat we mogen weten dat we wandelen op de weg van de Heere. Dan is het goed, en kunnen we zeggen: 'Waar de weg mij brengen moge, aan des Vaders trouwe hand, loop ik met gesloten ogen, naar het onbekende land!' Maar hoe ver zitten we daar soms niet vandaan, dat we de zekerheid missen dat God bij ons is; of dat we zelfs een weg aan het bewandelen zijn die niet van Hem is.

Kijk eens naar de Emmaüsgangers. Zij hadden Jeruzalem en het open graf de rug toegekeerd. Eigenlijk wilden zij een hoofdstuk afsluiten: het hoofdstuk Jezus, in Wie ze zo teleurgesteld waren. Ze keerden zich op hun eigen weg, die naar Emmaüs leidde. Maar dan lezen we iets geweldigs: Jezus Zelf kwam bij hen! De Herder zoekt Zijn schapen op! Wat een bijzondere genade, wat een uitnemende liefde! 'Zijn liefde zocht mij teder... Ja, Zijn liefde zocht mij, en Zijn bloed, dat kocht mij.'

En op die weg begon Hij Zichzelf te openbaren voor hun blinde ogen. Eerst vanuit de Schriften, later bij de maaltijd.

Wat een diepe

troost is het te weten dat Jezus met ons is, op onze weg. Zelfs al is dat een weg die van Hem vandaan voert, Hij laat ons niet los. Hij zoekt ons op, wandelt met ons mee, luistert naar ons, spreekt tot ons, wil bij ons wonen, en met ons de maaltijd gebruiken (Openb. 3:20; Joh 14:21, 23).

De Heiland komt op onze weg, om ons weer op Zijn weg te brengen, om ons te leiden in het rechte spoor. Gezegend is Hij, Die gekomen is, Die gestorven en

opgestaan is, Die de Zijnen nooit loslaat, en Die altijd leeft om voor hen te bidden!

Als je Hem niet ziet in je leven, bid dat je ogen open mogen gaan voor Zijn persoon! Ga alsjeblieft niet alleen door het leven, die last is je te zwaar. Geef je over aan de Man die met je wandelt op de weg. Dan zul je je weg vervolgen met blijdschap.

En probeer Hem niet te ontvluchten, want Hij is overal. Er is geen plaats waar je voor Hem kunt vluchten. Waarom zou je vluchten? Hij is betrokken met je, Hij is met al je wegen vertrouwd (Ps. 139).

Wat een geweldig Evangelie, deze geschiedenis van de Emmaüsgangers. Afgelopen tijd heb ik enkele malen over deze geschiedenis gepreekt, met veel zegen, allereerst voor mezelf. De preek is [hier](#) na te beluisteren en [hier](#) na te lezen.

Preekcursus

Het is tot mijn schande al meer dan een jaar geleden dat ik mijn laatste nieuwsbrief heb verstuurd. Laat ik jullie snel op de hoogte brengen van de nieuwste ontwikkelingen.

Via Stichting Heart Cry ben ik betrokken geraakt bij een cursus Bijbelverklarende Prediking. Deze cursus wil mannen opleiden om een preek te maken en te houden. Er hebben zich 42 mensen aangemeld, een prachtig aantal. Het zijn merendeels mannen die geen theologische opleiding hebben. Het doel is ook niet zozeer om full-time predikanten op te leiden, maar om hen die zo nu en dan ergens spreken, op een toerustingsavond, op een vereniging, of tijdens een dienst, als lekenpredikers de nodige toerusting te bieden bij dit bijzondere en ook verantwoordelijke werk.

We hebben zo'n 6 lesdagen verspreid door het jaar, waar we les krijgen van mensen als ds. Oscar Lohuis, Eddie Bakker, ds. Ruud van Campen, e.a. Een gevarieerd gezelschap, maar dat geldt ook voor de studenten. En toch is er een heel bijzondere sfeer van verbondenheid. Iedereen ervaart het als buitengewoon opbouwend om met elkaar op te trekken.

Naast de lesdagen zijn er zo'n 4-5 preekoefeningsavonden in 3 verschillende regio's, waarbij er gemiddeld 3 sprekers per avond een preek houden, die vervolgens besproken worden in de groep, olv een mentor. Ook dit is erg mooi om bij aanwezig te zijn. Sommigen zetten hun eerste stappen op de weg van het preken, en het is heel mooi om te zien dat ze in zelfvertrouwen zijn gegroeid wanneer ze aan de volgende keer toe komen.

Docent Laurens Heijboer bouwt zijn betoog zorgvuldig op

In dit alles ervaren we een bijzondere zegen van onze God, die door de dwaasheid van de prediking de kerk wil wakker roepen en de wereld wil bereiken.

Mijn taak bij deze cursus is m.n. coördinerend. Ik ben bezig (geweest) met het inhoudelijk doordenken en opzetten van de cursus,

inclusief het ontwikkelen van een map voor de studenten; het onderhouden van contacten met de sprekers; het leiden van de preekoefeningen, etc. Zelf mocht ik ook een preek houden, en de vruchten plukken van de feedback van anderen. Ik kreeg te horen dat ik moeite had met landen. Met andere woorden: ik kon moeilijk tot een afsluiting komen. Inderdaad een van mijn valkuilen, en ik ben benieuwd of dat met deze nieuwsbrief wel gaat lukken. 😊

Ik bemerk dat ik dit werk met veel liefde en gedrevenheid doe. Ik vind het geweldig om zoiets te mogen organiseren - zeker wanneer je merkt dat er zo gretig van gegeten wordt - en om deze mensen toe te rusten tot het werk in Gods dienst (Ef. 4:12). Het is iets waarbij ik mij op m'n plek voel; eigenlijk dezelfde ervaring als toen ik mijn eerste week in het middelbaar onderwijs had, maar daarover verderop meer.

Overigens kun je [hier](#) meer informatie vinden over de cursus.

Veritaswerk

In september 2014 begon op diverse plaatsen module 2 van de Veritas cursus, een module die gewijd is aan de 5 boeken van Mozes, en aan de historische boeken uit het OT. Van mezelf ben ik meer een nieuwtestamenticus, dus dan is het sowieso goed om jezelf meer in balans te brengen door goed aandacht te geven aan het OT. Op een bepaalde manier kostte me het moeite om 'erin te komen', iets wat wel enkele maanden heeft geduurd. Ik heb nog steeds niet echt een idee waar het aan heeft gelegen. Er schuilt een klein perfectionistje in mij; je kunt ook zeggen dat ik

gedij en opbloeit bij grondigheid. Omdat het nieuwe stof was met veel nieuwe exegeses en onderwerpen en ik niet elke keer voldoende tijd vond om daar grondig me in te verdiepen, voelde dat nogal onaf, en was het soms frustrerend, hoewel de Heere me altijd weer geholpen heeft.

In *Kampen* is de groep ingedikt tot een koppel van 4. We zitten gewoon in een huiskamer, aan een tafel, met de muur als projectiescherm. Juist vanwege deze setting voelt het helemaal niet als leidinggeven, maar veel meer als deelnemen. Het mooie van deze groep is dat ze veel kennis hebben, kritisch zijn op een goede manier, en dat ze mij vaak voor vragen stellen waar ik het antwoord niet op weet. Ik geef hen huiswerk, maar neem zelf ook huiswerk mee.

In *Bruchem* en *Lopikerkapel* zijn de groepen van het jaar ervoor nog grotendeels intact. De deelnemers verzorgen de openingen, en doen dat op hun eigen, creatieve en persoonlijke wijze. In module 2 zitten ook bijbelstudies over de Tien Geboden (of de Tien Woorden), en hierbij laten we de deelnemers de geboden presenteren. Het is in die dingen mooi om te merken dat er bij hen een groei is in vaardigheden, kennis, moed en geloof.

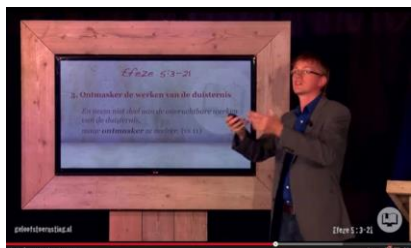
In januari van dit jaar startte er in *Ermelo* een groep van 10 personen. Voor het grootste deel is dit een reeds bestaande bijbelstudiegroep, die verdieping zocht. Ook hier komen we samen in een huiskamer, en trillen de muren (en de burens) van het luide zingen van Johannes de Heer-liederen. Doordat het reeds een bestaande groep is, is er veel vertrouwen onderling, en omzien naar elkaar. Mocht ik een keer te beschouwend blijven in mijn exegese, dan is er wel een broeder of zuster die me met beide benen op de grond zet. Zo corrigeren we in liefde elkaar. Elke keer is het lang napraten, je komt hier niet makkelijk weg, en zeker niet voordat je elkaar (dwz de mannen de mannen, en de vrouwen de vrouwen) een knuffel hebt gegeven (als hedendaagse toepassing van de heilige kus uit Rom. 16:16).

Als de Heere het geeft, begint na de zomervakantie ook in Bodegraven/Krimpen/Capelle een nieuwe groep met de cursus.

Afgelopen week hebben we ook een bestuursvergadering van Veritas gehad, waar naast Marius, Bert en ik nog 3 anderen aanwezig waren. Dit was erg samenbindend, en ook nodig om de focus scherp te houden. We hebben o.a. nagedacht over hoe we meer het aspect van de toepassing kunnen inbrengen in de cursus, omdat we toch veel bezig zijn met exegese. Dit is een goed iets, maar de vertaalslag naar het leven blijft vaak uit, en dit is toch wat de mensen verlangen en nodig hebben.

Overig werk

- In september 2014 zijn de laatste delen van de serie over Efeze opgenomen door mijn broeders

Maarten Baan en Marcel Vroegop van Geloofstoerusting. Het zijn filmpjes van 10-15 minuten, waarin ik elke

keer een ander deel van de Efezbrief toelicht en probeer dichterbij te brengen. Dit kan helpen als inspiratie voor je eigen stille tijd of als inleiding op een bijbelstudie, persoonlijk of in een groep. Alle studies zijn te bekijken via [deze](#) of [deze link](#).

- Op mijn school Pieter Zandt heb ik zowel met de Kerstviering als met de Paasviering een groepje leerlingen begeleid in het voorbereiden van de meditatie. We hebben met elkaar exegese gedaan van Jes. 9:1-6 & Joh.1 (Kerst) en Markus 15 & Fil 2:1-11 (Pasen), en vervolgens hebben de leerlingen daarvan een overdenking gemaakt. Dit was heel bijzonder voor mij om te doen, omdat dit eigenlijk is wat ik in het middelbaar onderwijs voortdurend zou willen doen. Het was ook erg gaaf om Veritas en Pieter Zandt op deze manier bij elkaar te brengen.
- De afgelopen tijd ben ik regelmatig voorgegaan in diverse diensten, in gemeenten van verschillende pluimage. Enkele momenten daaruit: in juni 2014 voor het eerst van een Hervormde kansel gepreikt in Lopikerkapel (dezelfde gemeente als waar we de cursus geven) over Galaten 5:16 'Wandel door de Geest!' Op 29 maart van dit jaar sprak ik in een evangelische gemeente in Bunschoten, in de lijdenstijd over '[Is dat mijn Koning?](#)' Verder mag ik regelmatig langskomen bij de Vrije Gereformeerde Kerk in Wolvega, waar de ontvangst altijd heel goed is, en de band met de mensen elke keer sterker wordt.
- In de Chr.Geref.Kerk van Nunspeet was ik uitgenodigd om Bijbelstudies in te leiden over de 1^e en 2^e Petrusbrief. Heel serieus begon ik aan deze taak, door Bijbellesing-achtige inleidingen te verzorgen. Al snel merkten we dat ik teveel informatie aan het geven was, en de opnamecapaciteit van de mensen overvroeg. We hebben het toen over een andere boeg gegooid met een andere aanpak, waarbij de groepen zelf meer door het gedeelte heen gingen, en vervolgens dit in samenvatting en gespreksvragen terugbrachten in de grote groep. Dit bracht een prachtige en nieuwe dynamiek teweeg, alsof er een nieuwe verfrissende wind ging waaien. Het was voor mezelf 1 stapje terug, maar voor hen

een paar sprongen vooruit!

- Binnenkort mag ik een trouwdienst leiden. Dat vind ik erg bijzonder, een groot voorrecht!

Persoonlijk

De vorige keer (weet u het nog? ;-) heb ik wat gedeeld over welke tijd Jannet aan het doormaken was. Ik kon daar nog niet heel veel meer over zeggen. Inmiddels is duidelijk geworden dat ze te kampen heeft met een stevige depressie, eentje die niet vlucht voor wat extra zonlicht, maar baat heeft bij langdurige behandeling. Ze heeft haar werkzaamheden als psychiater in opleiding neer moeten leggen, en heeft een paar maanden thuis rust genomen; maar die rust is slechts relatief, met een gezin met opgroeiende kinderen die veel zo niet alles van je vragen.

Op het moment van schrijven is Jannet onder behandeling bij een kliniek in Zeist. Ze krijgt daar verschillende therapievormen die haar moeten helpen om op een goede manier haar gevoelens een plek te geven. Je

begrijpt dat dit de verkorte weergave is, die waarschijnlijk ook nog eens geen recht doet aan de complexe werkelijkheid. In elk geval betekent dit dat Jannet tot en met eind augustus doordeweeks niet als moeder en vrouw bij haar gezin kan zijn; gelukkig kunnen we elkaar in de weekenden weer in de armen sluiten.

Dat dit het nodige vraagt van Jannet en van het gezin hoef ik denk ik niet te vertellen. Van diverse kanten worden we bemoedigd en krijgen we hulp. We zouden het fijn vinden als je voor het herstel van Jannet zou willen bidden, en voor mij en de kinderen dat het te doen blijft. Bovenal dat God Zijn vleugels uitstrekt over de kinderen.

De kinderen gaan lekker, om het op z'n Afrikaans te zeggen. Lennart is 2,5 (nou ja, bijna) en doet z'n woordje aardig, inclusief letters en cijfers. Na enige schroom heeft hij toch de loopfiets ter hand genomen, waar hij met gezwinde spoed de woonkamer, keuken, achtertuin, en indien het hem vergund wordt, de

straten van Kampen mee onveilig maakt. U bent gewaarschuwd.

Christianne is een wijze dame van 4 geworden en gaat naar de chr.basisschool Het Stroomdal, zo'n 10

minuten fietsen. Ze heeft het daar bijzonder naar haar zin, daar in de IJsberenklas. In deze lange meivakantie heeft ze al een paar keer met beteuterd gezicht gezegd dat ze haar school en de andere kindjes mist. Mooi toch.

Het is heerlijk om zo intensief samen met je kinderen te mogen optrekken, ze te mogen liefhebben, en in de goede richting (naar ik hoop) te mogen sturen. In die zin is deze tijd van meer als vader thuis zijn een zegen. Het legt een fundament voor later.

Toekomst

Wat de toekomst brengen moge, daar citeerde ik een regel uit aan het begin van deze nieuwsbrief. Iets waar we natuurlijk allemaal op z'n tijd mee bezig zijn, de ene tijd meer dan de andere. Voor ons lijkt deze tijd heel bepalend te zijn. Ik noem verschillende dingen die spelen, en die als het ware als een nog niet gemengde cocktail bij elkaar in het glas van ons leven om elkaar heen draaien, en zo nu en dan in elkaar grijpen.

- Al een aantal jaar voel ik me wat minder gelukkig met m'n baan op de Pieter Zandt. Zeker nadat ik in 2013 een duidelijkere roeping heb gekregen om me op Bijbelonderwijs te richten, verloren mijn werkzaamheden in het geven van klassieke talen steeds meer hun bekoring. Daarnaast is het werk op een middelbare school iets waar je altijd mee bezig kunt en soms ook moet zijn (nietwaar collega's), ook al heb je je betrekking teruggebracht tot 0,2 FTE, zoals ik dit jaar heb gedaan. Het zorgde er soms voor dat ik het idee kreeg alles maar een beetje te kunnen doen, en niet aan de kern van mijn bediening toe te komen (wat dat is, zie daarvoor [mijn profiel](#)). Daarom was het wachten op het moment dat ik deze schoolloopbaan netjes af kon sluiten, en dat moment leek mij nu gekomen te zijn. Rationeel gezien misschien niet echt een heel verstandige zet op het juiste moment, want, moet er niet brood op de plank komen? 'Kun je nog wel rondkomen?' vragen mensen vaak aan me. En ja, natuurlijk is dat een terechte vraag. Ik stel hem zelf ook. Maar er is meer dan financiële kant in het leven. We willen graag de weg gaan die God van ons vraagt. Het is mooi om te weten dat Hij sowieso met ons mee optrekt, maar Hij wil ons graag op Zijn weg hebben, opdat wij wandelen in de goede werken die Hij al van eeuwigheid voor ons heeft voorbereid (Ef. 2:10). Mijn bestemming is niet om nog jaren in de klassieke talen rond te dolen, maar om te beantwoorden aan de roepstem van de Meester: ga heen en onderwijs, rust toe, verkondig het Woord, maak mensen tot Mijn discipelen!
- Een ander, niettemin verwant, punt. In mijn stille tijd kruip ik door het Evangelie van Markus. Daarin

springt de laatste tijd elke keer een tekst over het geloof in het oog: 'Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.' 'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp!' (9:23-24) 'Bij mensen is dat niet mogelijk, maar bij God wel. Want bij God zijn alle dingen mogelijk.' (10:27) 'Heb geloof in God.' (11:22) Het is alsof God van mij en van ons een geloofstap vraagt. Het zou geen geloof zijn als er al duidelijk een gespreid bedje klaarligt. Ik zie deze periode ook als een gelegenheid om te groeien in geloof.

- De laatste tijd heb ik een zeer verontrustend boek gelezen: *Ik zie een leger*, van Floyd McClung. Het heeft mij meer de ogen geopend dat er een te grote kloof zit tussen kerk en wereld, en dat we eigenlijk de wereld nauwelijks meer bereiken. Ik kan niet meer met een gerust hart in het reformatorische bastion blijven zitten, hoewel ook daar voldoende kansen zijn om te zaaien. Hoewel ik mezelf meer zie als leraar dan als evangelist, wil ik graag nieuwe wegen zoeken om missionair bezig te zijn, en de kansen te benutten die God geeft.
- Als laatste element in de cocktail: sinds april heb ik contact gekregen met [Sozo Mission](#), een gemeente in Kampen die zich richt op mensen van buitenlandse herkomst. Sinds kort zijn ze aangesloten bij het ICP-netwerk (International Church Plants), waar ook de ICF-gemeentes bij zijn aangesloten. In Utrecht waren we betrokken bij een ICF (International Christian Fellowship) en diverse malen hebben we een internationaal kamp bezocht. Er is dus een match. Het is echter nog te pril om te zeggen wat dit verder gaat betekenen. In elk geval ben ik uitgenodigd om binnenkort een keer voor te gaan in hun diensten.

Gebedspunten

Danken voor

- de preekcursus
- hulp van anderen
- periode aan de Pieter Zandt
- voor de rust en harmonie in het gezin

Bidden voor

- herstel van Jannet
- moed en geloof om stappen te nemen, en bevestiging van God
- zegen voor bestaand Veritaswerk; groei in de diepte, en uitbreiding van Veritaswerk

Groeten van een opgebeurde Emmaüsganger,

Gerrit van Valen

Contact

Email: gerritvanvalen@veritascollege.org

Site: <http://www.veritascollege.org/countries/netherlands/de-veritas-cursus>

Adres Jannet voor een kaartje o.i.d.:

Altrecht Cura, gebouw Brinkveld
t.a.v. Jannet van Valen
Gedachtengang 4
3705 WH Zeist

Op de site van Werkers in de Wijngaard, de organisatie via welke ik mijn giften ontvang, staat een [kort profiel](#) te vinden. Wie mijn werkzaamheden voor Veritas en Bijbelonderwijs financieel wil steunen, kan dat doen via rekeningnummer NL70RABO0130075892 t.n.v. Stichting Werkers in de Wijngaard te Ede.